Anul IV. Cluj, 27 Ianuarie n. 1906. Nr. 3.

ABONAMENTUL:
PE AN 3 COR. 20 FIL.
„ 1/2 „ 1 „ 60 „
„ 1/4 „ — 90 „
ÎN STREINĂTATE:
PE AN 6 FRANCI.
„ 1/2 „ 3 „
—o—
Numeri singuratici se vênd în Cluj cu 5 fileri, într'alte locuri cu 6 fileri.

Rĕvaşul

INSERŢIUNILE se plătesc după mărimea locului ce ocupă; fiecare cm. □ costă odată 10 fil., de 2 ori 8 fil., de 3 şi mai multe ori 6 fileri.
—o—
ADRESA:
„RĔVAŞUL"
CLUJ, — KOLOZSVÁR
6. JÓKAI-UTCZA 6.

Editor şi redactor resp.: PETRU P. BARIŢIU | Apare în fiecare Sâmbătă | Intemeietorul foii: Dr. E. DĂIANU

„ORIZONTUL"

Ori cât de rece a primit presa noastră revista cea nouă din Cluj, noi salutăm cu toată cinstea pe noul confrate, care desfăşură steagul culturei şi literaturei române aici în Cluj. Nu-i vorbă, am remas şi noi cam desilusionaţi cetind cel dintîiu numer al »Orizontului«, dar ştim din esperienţă, că numerele cele dintâiu isbutesc mai slab, şi avem nădejde, că şi revista noastră dela Cluj va înainta în vîrstă şi înţelepciune de o potrivă.

Idea unei reviste cu orizont larg românesc ispitia acum de mult sufletul românesc de aici dela noi. Se proiecta în Blaj, mai acum 4—5 ani, şi era pe ací să se înceapă. Mai an se auzia, că ar fi reînviat acel plan — dar a remas întratâta.

In măsură ce creştea confusia vieţii noastre publice, lipsa unei reviste, care se îmbrăţoşeze toate păturile vieţii, chiar şi politica, se simţia tot mai mult. O astfel de revistă ar fi fost chemată să *studieze stările, nu se aţiţe patimile; să* observe obiectiv *curentele*, nu se înregistreze fapte ori simptome; să invoace cuvîntul *istoriei*, pentru aprecierea corectă a prezentului, şi combinând faptele actuale cu cele din trecut să dee orientări drepte şi se desemneze limpede liniile de conduită pe viitor.

Jurnalele prin firea lor sunt agitate, căci trăiesc în toiul luptei; acest toiu le hrăneşte. Dacă licăreşte din ele înţelepciunea şi adevărul, acelea sunt învăluite cu o mulţime de nimicuri, şi imponderabilii, cari îi dau o înfăţoşare stranie. In codrul acesta de foi uşor i-se întêmplă omului să nu vadă pădurea de — copaci.

De acea lipsa unei observaţiuni senine, ridicate, obiective, care să ştie scutura adevărul de toate tăriţele vieţii, se simţia şi se simte.

Când a venit d-l V. E. Moldovan la noi cu idea unei reviste, stie cât de cu drag a fost primit. Din înţelegerile noastre cam aşa a fost deslusit chipul revistei, ce avea să fie, cum l'am schiţat aci.

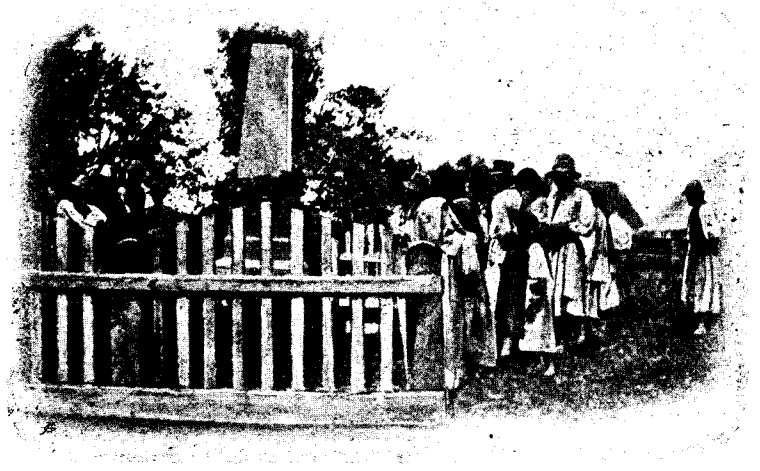

Mormântul lui Simion Bărnuţiu.

In politică ţineam să fie element de lămurire şi consolidare internă — nu mijloc de campanie pentru vr'un grup oare care. In ce priveşte literatura şi arta să stee pe punctul de vedere naţional, ce-l ocupă »Sămănătorul«, şi tot curentul în fruntea căruia stă d-l Iorga. Nu era vorbă de a face concurenţă acestor reviste naţionale, ci de a face un echou mai larg ideilor lor bune şi principiilor lor sănătoase.

In colo revista avea să îmbrăţoşeze cu toată dragostea chestiunile noastre de cultură, după împrejurările proprii în care ne găsim în aceasta ţară — şi să încurageze şi dirigeze toată munca bună şi cinstită pe aceste terene părăginite.

Fireşte spre acest scop am propus gruparea alor mai mulţi. Cel puţin 10—12 bărbaţi capabili ar fi trebuit, după vederile noastre, să se angajeze cu respundere morală şi materială, la aceasta revistă. Lucrul cerea niţică răbdare pentru pregătire. Redactorul »Orizontului« om tiner fiind, ardea de dorul începutului, şi s'a angajat să facă singur revista proiectată. A făcut'o. Numărul cel dintâiu e cunoscut; lumea a rămas cam rece şi nedumerită; noi cari am asistat la plănuirea revistei am remas desilusionaţi. Din proiectul făcut n'a rămas decât numele, un nume programatic, căruia cuprinsul se împotriveşte.

Nu mai este nici înălţimea nici lărgimea *Orizontului*, menit să înalţe inimile, să înseninezе sufletele, să înpace contrastele şi să concentreze prin gândirea problemelor mari forţele risipite şi înduşmănite pe chestiunile mărunte, produse de un val-vîrtej al vremii trecătoare. Dimpotrivă se observă o uşurătate oare care şi un ton violent de jurnal, câte o împunsătură, pe cât de neîndreptăţită, pe atât de supărătoare

FOIŢA RĔVAŞULUI

PUIUL.

Sandi să asculţi pe mămica.

Intr'o primăvară, o prepeliţă moartă de oboseală, că venea de departe, tocmai din Africa s'a lăsat din sbor într'un lan verde de grâu, la marginea unui lăstar. După ce s'a odihnit câteva zile, a început să adune beţigaşe, foi uscate, pae şi fire de fân şi şi-a făcut un cuib pe un moşoroi de pământ, mai sus, ca să nu îl înece ploile; pe urmă şepte zile de a rândul a ouat câte un ou, în tot şapte ouă mici ca nişte cofeturi şi s'a aşezat d'asupra lor, ca să le clocească. Ai văzut cum stă găina pe ouă? Aşa sta şi ea; dar ea în loc să stea în coteţ, sta afară în grâu, — şi ploua. ploua de vărsa şi ea sta acolo nemişcată, ca nu cumva să petrunză o picătură de ploaie la ouă. După trei săptămâni i-au ieşit nişte pui drăguţi, nu goi ca puii de vrabie, îmbrăcaţi cu puf galben ca puii de găină, dar mici par'că erau şapte gogoşi de mătăsă şi numai decât au început să umble prin grâu după demâncare.

Prepeliţa prindea câte o furnică, ori câte o lăcustă, le-o firimiţea în bucăţele mici — şi ei pic! pic! pic! cu cioculeţele lor o mâncau numai decât. Şi erau frumoşi, cuminţi şi ascultători; se plimbau prin prejurul mamei lor şi când îi striga: pitpalac! repede veneau lângă ea.

Odată, prin lunie, când au venit ţăranii să secere grâul, cel mai mare dintre pui n'a alergat repede lângă prepeliţă la chemarea ei şi cum nu ştia încă să sboare: haţ, l'a prins un flăcău sub căciulă Ce frică a păţit numai el a ştiut; îi bătea inima ca ceasornicul meu din buzunar, când s'a simţit strins în palma flăcăului; dar a avut noroc cu un ţăran bătrân, care s'a rugat pentru el:

— Lasă-l jos, mă Marine, că e păcat de el, moare. Nu vezi, că e d'abia cât luleaua.

Când s'a văzut scăpat; fugea speriat la prepeliţă să-i spue ce a păţit. Ea l'a luat, l'a mângâiat şi i-a spus;

— Vezi ce va să zică să nu mă asculţi? Când te vei face mare o să faci cum îi vrea tu, dar acum că eşti mic să nu ieşi nici odată din vorba mea, că poate să păţeşti şi mai rău....

Şi aşa trăiau acolo liniştiţi şi fericiţi. Din seceratul grâului şi din ridicarea snopilor se scuturaseră pe miriişte o groază de boabe, cu care se hrăneau. Şi măcar că nu era vre-o apă prin apropiere, nu sufereau de sete, că beau dimineaţa picături de rouă de pe firele de iarbă.

Ziua când era căldură mare stau la umbră în lăstar, iar după amează, când începea să se mai răcorească eşau cu toţii pe miriişte, iar în nopţile răcoroase se adunau grămadă ca sub un cort, sub aripile ocrotitoare ale prepeliţei. Incetîncet puful de pe ei s'a schimbat în fulgi şi pere şi cu ajutoriul mamei lor au început să sboare. Lecţiile de sbor se făceau dimineaţa spre resăritul soarelui, când se îngâna ziua cu noaptea şi seara în amurg, căci ziua era primejdios din pricina hereţilor, care dădeau târcoale în sbor pe de asudra miriştei. Mama lor îi aşeza la rând şi îi întreba: »gata?« »Da«, respundeau ei. »Una«, două, trei!«... şi când zicea trei! sfârrr! sburau cu toţii dela marginea lăstarului tocmai colo, lângă cantonul de pe şosea şi tot aşa înderăt. Şi mama lor le spunea că-i învaţă să sboare pentru o călătorie lungă, pe care trebuia s'o facă în curând când o trece vara.

— »Şi o să sburăm pe sus zile şi nopţi şi o să vedem de desuptul nostru oraşe mari şi râuri şi marea...«

Intr'o după amează, la sfârşitul lunei lui August, pe când puii se jucau în miriişte împrejurul prepeliţei, aud o căruţă oprindu-se în drumeagul de pe marginea lăstarului. »Tăcere!«, le-a spus mama lor. Au ridicat toţi în sus capetele cu ochişorii ca nişte mărgele negre şi ascultau.

— Cara! înapoi! s'a auzit un glas de om.

Puii n'au priceput, dar mama lor care înţelese că e un vânător, a rămas increminită. Scăparea lor ar fi fost lăstarul, dar tocmai dintr'acolo venea vânătorul. După o clipă de socoteală le-a poruncit să se pituleasca jos, lipiţi cu pământul şi cu nici un preţ să nu se miişte.

— Eu o să sbor, voi să rămâneţi nemişcaţi. Care sboară e pierdut. Aţi înţeles?

Puii au clipit din ochi c'au înţeles şi au rămas aşteptând în tăcere. Se auzia fâşâitul unui câne, care alerga prin miriişte şi din când în când glasul omului: »Unde alergi? Inapoi! Cara!« Fâşâitul se apropie, uite cânele a rămas împietrit, abia mişca nările să resufle, cu o labă în sus, cu ochii ţintă înspre ei.

— »Să nu vă mişcaţi!« le şopteşte prepeliţa şi se strecoară binişor mai departe. Cânele face un pas după ea. Se apropie grăbit şi vânătorul. Piciorul lui e aşa de aproape de pui, încât văd cum i-se urcă o furnică pe cărâmbul cismei. Vai!

©BCU Cluj

Aceasta scoborire de la înălţimea de revistă o ascriem însă grabei cu care s'a făcut acest numer pripit, şi credem, că din ce în ce, »*Orizontul*« îşi va rěgăsí cărarea, şi va devenì un focular de lumină, îndemn şi orientare pentru întreagă pătura cultă a poporului nostru. Ca să fie aşa e de lipşă înse, ca la grupul de tineri cu bună credinţă şi bună voinţă, cari îi are »Orizontul«, să se adaugă şi fruntaşii cu adevărată ştiinţă şi înţelepciune, cari vor recunoaşte, de sigur, că întemeierea unei reviste ca aceasta, chiar în Cluj, e un pas serios în spre cultură. Iată ce ar fi de dorit.

Dr. E. Dăianu.

»El este Domnul«.

— Conferenţe pentru inteligenţi. —

De Dr. Ottocar Prohászka.

(Continuare).

II. Ştiinţa? Ea nu te eliberează de sub stăpânirea lui. Cum ai şi putut crede, că înţelegerea mai profundă a realităţii te-ar putea face mai superficial. Până la o vreme ai putut doară crede, în epoca nădejdilor tale esagerate, că vei putea crea o concepţiune nouă despre lume pe basa ştiinţelor naturale. Acuma însă te ai putut trezi şi din ameţeala acestei ilusiuni. Intru adevăr ştiinţa noastră nu alterează întru nimic starea lucrurilor; ea nu desleagă enigmele lumei; ea face constatări, analizează, sintetizează şi măsură; ea reduce la date mai simple fenomenele observate, dar acolo se opreşte definitiv. Mai de mult ea ţinea că apa este element, acuma ştie că este hydrogen şi oxigen. Mai de mult nu cunoştea legea gravitaţiunei, acuma o ştie. Mai demult gândia, că electricitatea şi lumina sunt independente, acum bănuieşte, că şi lumina e poate electricitate şi aşa mai departe.

Grămada de date şi documente tot creşte, dar cadrul rămâne tot acelaş, acum în mâna lui Leukippos, acuşi în a lui Lametrie şi Büchner, acuşi în a lui Häckel; dar pretutindenea lipseşte răspunsul la marea întrebare, că pentruce trăim? Marea enigmă singură rămâne ca şi un Sphinx, pe care nimenea nu o poate deslega. »Ignoranus, et ignorabimus« zice Dubois-Reymond; unii să nécăjesc pe el pentru aceasta; ba poate şi pe profetul timpului modern, pe Emanuel Kant. Deşi Kant întradevăr le-ar putea fi Emanuel, adecă mântuitor. Unde eşti Emanuel Kant? Vino şi slobozeşte pe naturalişti de deşarta lor credinţă că ar înţelege pe X. Domnia ce o au ei asupra fenomenelor i-a ameţit aşa de mult încât cugetă, că ar putea să deslege acum şi enigmele lumei.

Nici întralte părţi nu e mai mângâitoare opera filozofiei, Nietzsche nu resolvă nimic. După filozofia lui nici nu este evoluţiune ci numai o alergare într'un cerc: »Eine ewige Wiederkunft auch des Kleinsten. Das war mein Überdruss an allem Dasein. Ach Eckel, Eekel, Eckel.«[1])

Pessimismul nu vede pretutindenea decât curse, întrigi, beţie de plăceri, injecţiuni nervoase şi cruzimi. Pessimismul priveşte viaţa drept o figură bolnavă ce se clătină şi pe care fatalitatea o înviorează cu injecţiuni şi plăceri. Omul să sinamăgeşte şi se entusiasmează, unul pentru religiune, altul pentru ştiinţă, al treilea pentru artă, al patrălea pentru amor, al cincelea pentru glorie, al şasălea pentru putere. Aceste isbucniri de avânt sunt ca şi neşte picături alinătoare de durere, pe cari ni le dă viaţa cea plină de curse. Altfel ne-am mistui singuri. Inţelepciunea vieţii constă întru a ne sinamăgì; aceasta raţiune a vieţii ne înpintenă, ne mână, ne aleargă după ilusiuni, călărim peste câmpi spinoşi şi când ajungem la trandafirul doririlor noastre florile lui ni-să veştejesc în mână. Intru adevăr »evul mediu cel întunecat« care în cântările sale »Salve Regina« pomeneştea de »valea plângerilor« nu avea concepte aşa de întunecate şi fără de mângâiere ca şi filozofia modernă.

Domnilor! Indestuliţi-ve D-Voastră, cu aceste păreri despre viaţă? cu aceste idei întunecate, reci, gheţăroase? Aceasta să fie despăgubirea, ce ştiinţa o dă în schimb pentru evangeliul lui Christos? Alta nu este, prin urmare *aceasta* trebue să fie; dar despre aceasta cu tot dreptul a zis redactorul revistei franceze »*Revue des deux Mondes*«, înainte cu câţi-va ani, că e de tot *falită*, că a dat complet faliment. (Va urma.)

Trad. **Dr. E. Dăianu.**

[1]) B. VI. pag. 320.

CĂRŢI DIN ORI CE PĂRŢI

Din Tihău.

In aceste zile de grea încercare ni-se umple inima de nespusă bucurie, când vedem, că avem şi conducători de aceia, cari cu zel neobosit lucră pentru binele şi înaintare încredinţaţilor lor. Un astfel de conducător conştiu de chemarea sa, e harnicul şi neobositul învăţător Ioan Cioban din Tihău, (lângă Jibou). Am cetit în invitare, că în 9 Ianuarie st. n. 1906 (a treia zi de Crăciun) »Reuniunea de cetire şi cântări din Tihău« va da o producţiune împreunată cu teatru, cu cântări şi cu declamări. In 9 Ianuarie am fost şi eu la Tihău. La 6 oare sara merg la şcoală, unde avea să se dea producţiunea, aci lume multă şi aleasă, domni, doamne, domnişoare, ţărani şi ţărance, tineri şi bătrâni îmbrăcaţi de sărbătoare, aşteptau cu nerăbdare începerea producţiunei, care la 9 oare se şi începe, esecutarea având un program bogat şi bine ales, stătctor din 20 de puncte.

Punctul cel dintâi a fost »Marşul cântăreţilor», cor amestecat, care a fost cântat cu iscusinţă, ce te punea în uimire. Punctul al doilea a fost »La Crăciun«, dramă în 3 acte şi »Irozii« jucat de către tineretul satului cu multă iscusinţă şi pricepere. Nu-ţi puteai da samă cum de nişte feciori de ţăarni ştiu aşa de frumos vorbì şi de unde au aceea iscusinţă şi îndemânare în mişcări, se părea, că ani de a rândul nu s'au deprins, decât cu astfel de lucruri. Tot cu aceeaş pricepere a fost jucată piesa »Pictorul fără voie« comedie într'un act de Ant. Pan, încât publicul şi de astă dată a rămas uimit. Rolul de pictor l'a jucat tinerul Ilie Burdea, care ne-a făcut şi multă voie bună. Rolul lui Murdărescu l'a jucat tinerul V. Varga, iar rolul Mărioarei şi a Rujei l'au jucat Vica Mateuţu şi Catiţia Both, cari toţi au fost viu aplaudaţi.

S'au mai jucat şi alte piese: »Despre portul românesc«, jucat de patru şcolăriţe, »Despre procese«, »Despre lux», care toate au fost cu cea mai mare istetime spuse. Au fost şi 3 declamări: »La oglindă«, »Noi vrem pământ« şi »Numai una«, prima declamată de Veronica Chira, a doua de tinerul Ilie Burdea şi a treia de George Martin, cari prin graiul lor dulce şi plăcut şi prin predarea bine chibzuită au secerat vii aplause.

E de însămnat, că după fiecare declamare şi piesă teatrală, corul desfăta publicul cu câte o cântare. La producţiune au luat parte şi o mulţime de ţărani şi ţărance din loc, pe feţele cărora se vedeau şiroaie de lacrămi de bucurie, căci vedeau, că domni din depărtări mari au venit să vadă ce sunt în stare să facă odraslele lor povăţuite de zelosul şi alduitul învăţător.

Meritul acestei producţiuni e fără îndoială al d-lui Cioban, care deşi e numai de doi ani în Tihău cu multă jertfire de sine şi cu zel neobosit a încercat toate cele bune pentru ridicarea neamului său. Al d-sale e meritul înfiinţării tinerei »Reuniuni de cetire şi cântări« din Tihău, la a cărei producţiune am avut fericirea de a lua parte.

Inainte de a încheia aceasta veste bună îngăduie-mi d-le Cioban a-ţi pune la inimă un sfat: să păşeşti cu tărie pe calea apucată. Ogoreşte cu stăruinţă ogorul puţin lucrat al satului, în care te afli, munceşte acum la tinereţe, pentrucă nu-i târziu să te poţi desfăta în virtuţile frumoase ale mlădiţelor, pe cari singur le vei fi îngrijit şi crescut. Iar voi poporeni şi voi juni priviţi cu încredere spre învăţătorul vostru, urmaţi-i sfaturile pe cari vi-le dă din inimă plină de iubire pentru voi.

Cel ce a luat parte.

---

le bate inima. După câteva clipe prepeliţa sboară ras cu pământul, la doi paşi de botul cânelni. Cânele aleargă după ea s'o prindă. Vânătorul se depărtează după câne strigând: »înapoi! înapoi!« Nu poate trage de frică să nu-şi ucidă cânele. Dar prepeliţa se preface aşa de bine încât cânele vrea s'o prindă cu ori ce preţ; iar când socoteşte, că e înafară de bătaia puştei, sboară repede, scăpată spre lăstar.

In vremea asta puiul cel mai mare, în loc să stea nemişcat ca fraţii lui, după cum le poruncise mă-sa, sboară. Vânătorul îi aude pârăitul sborului, se întoarce şi trage. Era cam departe. O singură alică l'a ajuns la aripă. N'a picat, a putut sbura până la lăstar, dar acolo de mişcarea aripei, osul la început numai plesnit s'a crăpat de tot şi puiul a căzut cu o aripă moartă. Vânatorul, care văzuse că e un pui, a socotit, că nu'şi face trudă pe a-l căuta prin lăstar. Ceialalţi pui nu s'au mişcat din locul unde îi lăsase prepeliţa. Ascullau în tăcere. Din când în când se auzeau pocnete de puşcă şi glasul vânătorului strigând: »înapoi! apporte!« Căruţa s'a depărtat pe drumeagul lăstarului înspre vânător. Incet-incet pocnetele şi strigătul vânătorului s'au depărtat, s'au stins şi în tăcerea serii care se lăsa, nu se mai auzea decât cântecul greerilor; iar când s-a înoptat şi resărea luna dinspre Cornăţel, au auzit desluşit glasul mamei lor chiemându-i din capul miriştei: »Pitpalac! pitpalac!«

Repede au sburat înspre ea şi au găsit-o. Ea i-a numărat. — lipsea unul.

— Unde e nenea?

— Nu ştim; a sburat.

Atunci prepeliţa a început să-l strige tare, mai tare, ascultând în toate părţile. Din lăstar i-a respuns un glas stins: »piu! piu!«.

Când l'a găsit, când i-a văzut aripa ruptă a înţeles că era pierdut, dar îşi ascundea durerea ca să nu-l desnădăjduiască pe el...

De atunci au început pentru bietul pui zile triste. Abia se mişca cu aripa târişi după dânsul; se uita cu ochii plânşi cum fraţii lui se învăţau la sbor dimineaţa şi seara; iar noaptea târziu, când ceialalţi dormeau sub aripa mamei, el o întreba cu spaimă: »Mamă nu e aşa c'o să mă fac bine? Nu e aşa c'o să merg şi eu să-mi arăţi cetăţi mari şi râuri şi marea?«

— Da, mamă, respundea prepeliţa stăpânându-se să nu plângă.

Şi a trecut vara. Au venit ţăranii cu plugurile de au arat miriştea. Prepeliţa s'a mutat cu puii într'un lan de porumb de alături; dar peste câteva vreme au venit oamenii de au cules porumbul şi au tăiat cocenii; atunci s'a mutat în nişte pârloage din marginea lăstarului. In locul zilelor mari au venit zile mici şi mohorite; frunza lăstarului se rărea; în loc de rouă acum cădea brumă; pe înserate se vedeau stoluri întregi de rândunici sburând în rasul pământului, ori pâlcuri de alte păsări călătoare; iar în tăcerea nopţilor friguroase se auzea în slavă croncănitul cocorilor, mergând toate în aceeaş parte, către meazăzi.

In inima bietei prepeliţe era o luptă sfăşietoare. Ar fi vrut să se rupă în două: jumătate să plece cu puii sănătoşi, care sufereau de asprimea toamnei sosite, iar jumătate să rămâie cu puiul bolnav, care se agăţa de dânsa cu desnădejde. Suflarea rece a crivăţului pornită deodată fără veste a hotărit-o. Decât să-i moară toţi puii, mai bine numai unul şi fără a se uita înapoi, ca să nu-i slăbească hotărirea, a sburat cu puii sdraveni, pe când cel schilod striga cu desperare;

— Nu mă lăsaţi!... Nu mă lăsaţi!...

A încercat să se târăiască după ei, dar n'a putut şi a rămas în loc strigându-i şi urmărindu-i cu ochii până au pierit în raza despre meazăzi.

Peste trei zile toată firea era îmbrăcată în haina albă şi recea iereni. După o ninsoare cu viscol urma un senin ca sticla, aducând cu dânsul un frig aprig.

La marginea lăstarului un pui de prepeliţă cu aripa frântă stă sgribnrit de frig. După dureri îngrozitoare urmează acum o piroteală plăcută. Prin mintea lui fulgeră crâmpee de vedenii; aripa caldă a mamei... un cărâmb de cismă pe care se urcă o furvică... miriţte... soare... Se clatină într'o parte şi într'alta şi pică mort, cu degetele ghearei împreunate ca pentru închinăciune.

(Făt-Frumos) *Ioan Al. Brătescu-Voineşti.*

Ghicituri poporale.

Sub o rădăcină
Zace o oaie săină.
Broasca.

Mă suì pe scai
Ca să văd de cai;
Văzui vântul,
Răsturnând pământul.
Plugul.

Am o casă văruită,
Nicăirea nu-i găruită.
Oul.

©BCU Cluj

Crestături.

— **Amintirea lui Bărnuţiu** preocupă sufletele fruntaşe din Selaj, patria mai restrînsă a marelui gânditor. »Gazeta de Duminecă« din Şimleu aduce într'un număr mai din urmă chipul mormîntului din Bocşa, cu a cărui ţărină părintească s'au amestecat remăşiţele acelea pămînteşti, în cari se sălăsluiseră, după voia lui Dzeu atâtea lumini şi talente sufleteşti. D. Ioan P. Lazar, întemeietorul organului de luminare a Selajului, şi-a pus chipul seu lângă acel sfânt mormînt şi şi-a adus cuvîntul seu de rugare către toate inimile, cari înţeleg, cerând ca să contribue pentru renovarea îngrăduturei locului de odihnă şi pentru înfrumseţarea lui cu un monument mai vrednic, de cât acela pe care i-l'au pus fruntaşii Selagiului, în frunte cu George Pop de Băseşti, pe la anii 1870.

E frumos lucru, cea ce a făcut d-l Lazar; şi noi reproducem în acest număr chipul mormîntului, aşa cum l'a fotografat o entusiastă Romîncă la 1900, îndată după adunarea celebră a fondului de teatru român, ţinută în Şimleu. E bine să ne aducem aminte, că spirite mari s'au aşezat să odihnească în pămîntul nostru. Poate mai mult ca altă dată se potrivesc azi cuvintele poetului:

Plecaţi genunchii vostri întâiu pe la morminte
Şi ţerna străbunească ferbinte o sărutaţi;
De-al lor curaj, virtute, aduceţi-ve aminte,
Şi voi patriotismul de acolo-l învăţaţi.

Cât pentru noi înse suntem de modesta părere că memoria lui Bărnuţiu ar trebui cultivată prin scrierile lui, cari cuprind o parte a sufletului lui. Să se grijească şi să se înfrumseţeze mormîntul lui Bărnuţiu, negreşit; dar să nu se înmormînteze ideile lui. Scrierile lui sunt îngropate în pulverea uitării, ar trebui colbuite şi renoite. Are doi nepoţi vrednici marele Bărnuţiu, să facă aceasta lucrare de renaştere. D. Dr. Iuliu Maniu poşede, drept relicvii, scrierile lui Bărnuţiu, unele tipărite de mult, altele netipărite. Intre altele esistă un ziar al lui Bărnuţiu, de la 1849 până la moartea sa. S'a văzut la espoziţia din Sibiu. Dee-l la lumină, prin tipografia din Şimleu, şi se va cumpăra cu drag. Din venit se poate înfrumseţa mormântul, care este străjuit de evlavia Bocşenilor faţă de amintirea marelui lor consătean. Când el însuşi şi-a alcătuit monument, *aere perennius*, în operele sale la ce să umblăm după pietri cioplite, a căror ridicare... cine ştie, cât s'ar mai putea întârzia..! Să desvălim monumentul seu!

Cu 1 Ian. începe nou abonament

la

„Rĕvaşul“ Pe 1/4 de an costă 90 fil.
„ 1/2 „ „ „ 1.60 „
„ 1 „ „ „ 3.60 „

Restanţierii sunt rugaţi ca deodată cu renoirea abonamentului, să-şi plătească şi restanţele vechi.

DE PESTE SĔPTĔMÂNĂ

Pentru noua biserică din Cluj.

Au mai binevoit a contribui următorii:

Nr. 281. P. O. Domn Dr. Elie Dăianu protopop 10 cor.
Nr. 282. Ioan Nestor jude reg. în pens. 10 cor.
Nr. 283. Dna Susana Truţa 2 cor.
Nr. 284. Familia Motta 10 cor.
Nr. 285. Dna Al. Comănescu 2 cor.
Nr. 286. Dl Dr. Amos Frâncu 2 cor.
Nr. 287. *Stroe Belloescu* 1000 cor.
Nr. 288. Iacob Domşa preot, Blaj 2 cor.
Nr. 289. Angyal Jozsefné 4 cor.
Nr. 290. Dl Gavrilă Pop paroch. Feleac 10 cor.
Nr. 291. Nicolau Giurgiu paroch. Chintău 10 cor.

D-zeu sĕ le răsplătească cu darurile sale bogate. —

— **Pentru noua biserică din Aiud** s'a pornit o frumoasă mişcare în protopopiatul Clujului. In urma circularului protopopesc preoţii au colectat în biserici, unii sume frumoase; colecta continuă. Mai mult s'a colectat în Gilău (95 cor. 22 fil. — nu 25 cum s'a publicat întâiu) unde tinerul capelan Beniamin Rus a stăruit cu efect la bunul popor credincios. O sumă foarte frumoasă s'a colectat Feneşul săsesc (40 cor.) Până acum s'au mai trimis din Feleac: 7 cor. 94 fil. Din Şomtelec 3 cor. 20. Iată numele Gilăuanilor cari au dat câte 1 cor. Maria Pop n. Baldi, Beniamin Rus preot. Nicolae Maior înv. Toder Berar şi soţia, Ilie Mureşan, Ioan Pop, Nicolau Comanus, Vasilică Pop, Ioan Maior I. Costan, George Maior, Zacharie Cordoş, Simion Burca, Ioan Topan şi soţia Verona, Todosia Bolboacă şi fam. George Bodea şi Oniţa, Aurelia Stan, Mitru Maier, George Bolboacă, Vasilică Muzuran, Stefan Rus, Mihai Maior şi Maria, Ioan Coman, Ioan Rocoti şi Maria, George Maior şi Nastasia, Ioan Crişan şi Irina, Maria Sfârle a Sam. Gavri Alexandru, Stefan Câmpeanu, Ioan Vele şi Todosia, Dumitru Groza şi Maria, Nicolae Avram, Gavrilă Lăpuşian, Ioan Vele, Iacob Mureşanu, Zacharie Cordoş, Gavrilă Stiles George Mărianu şi Dumitru Bade. Au mai dat, câte 20—50 fil. încă vro 200 credincioşi. — Dzeu să le răsplătească însutit şi în mii.

— **Dl Dr. Aug. Bunea,** distinsul canonic şi istoriograf al nostru, a petrecut câte-va zile în Cluj studiând la archiva universităţii reg. unele documente noue, româneşti, ce s'au descoperit de dl Veress Endre, fruntaş cercetător istoric. Intre altete s'au găsit scrisori de la cel dintâiu Metropolit unit Atanasie Anghel, una datată în Sibiu în 1713, anul în care a şi repausat Metropolitul. Asemenea una dela Grigorie Maior.

— **In Năsăud** se va înfiinţa un internat de băieţi, pe lângă gimnaziul de acolo. Ajutorul de 400,000 cor. pentru înfiinţarea internatului, votat din venitele comunelor grănicere din districtul Năsăudului încă'n anul 1904, a fost aprobat pe cum scrie »Revista Bistriţei« şi din partea guvernului.

— **† Vasiliu Căian Farago,** paroch gr.-cat. în Suathul-de-sus, după un morb plin de suferinţă, provăzut cu ss. sacramente ale muribunzilor şi-a dat sufletul seu în mânile Creatorului în 22 Ianuarie 1906 st. n. sara la 11 oare în al 70-lea an al vieţii şi al 47-lea an al preoţiei şi al căsătoriei sale. Rămăşiţele pământeşti ale defunctului se vor aşeza spre vecinică odihnă Joi în 25 Ianuarie la oarele 11 a. m. în cimiterul gr.-cat. din Suathul-de-sus. Fie-i ţărîna uşoară şi memoria binecuvântată! Ana C. Farago n. Gábor, ca soţie. Dumitru F. Căian, ca frate. Victoria Turcu n. Manu cu soţul Victor Turcu, ca nepoată.

— **Dl N. Iorga** a petrecut vacanţele de Crăciun în Sibiu studiind scrisorile ce dânsul a descoperit la biserica aşa numită din «Groapă.» Scrisorile privesc corespondenţa ce a avut'o preotul grec de la acea biserică cu comercianţi din Grecia şi Macedonia.

— **† Sofia M. Montani născ. Almăşan,** preoteasă văd. din Tirimia-mare, a încetat din viaţă în 17 Ianuarie n. în al 82-lea an al vieţii şi al 31-lea al văduviei sale. Remăşiţele pământeşti s'au aşezat spre odihnă vecinică în cimiterul român din Zlatna, în 19 a l. c. st. n., la 2 oare p. m. O deplâng număroase rudenii.

— **Insoţirile** de ori şi ce soi sunt stâlpii şi puterea îmbunătăţirei stării noastre economice. Ce nu poate unul, poate îndemnul şi puterea alor mai mulţi. Numai bucura ne putem când vedem, că numărul tovărăşiilor între oamenii noştri dela sate se sporeşte. «Tovărăşia» foaia nouă ce iese în Hunedoara ne spune că'n trei sate sunt pe cale a se înfiinţa tovărăşii noue: o tovărăşie în Pianul de jos, *pentru asigurarea vitelor*; una'n Verşeţ între meseriaşii români de acolo — şi o însoţire de consum în Cafa (Bihor). S'auzim tot mai de multe!

— **Dl I. Ioan Lăpădat** fostul secretar II. al «Asociaţiunii» petrece de o săptămână în Cluj unde face studii pe la diferitele bănci. Se ştie, că dl Lăpădat este secretarul băncii «Ardeleana» şi doreşte ca înainte de a începe de fapt slujba sa să studieze mersul mai multor bănci din ţară. Observările sale le va cuprinde într'un studiu, de care vor folosi toţi conducătorii băncilor.

— **† Gregoriu Ordace,** a încetat din viaţă Joi în 18 Ianuarie la 9 oare a. m. în anul al 68-lea al etăţii şi al 26 al fericitei sale căsătorii. Inmormântarea s'a făcut Sâmbătă în 20 Ianuarie în cimiterul comun din Blaj.

— **Medici pentru şcoalele poporale.** Ministrul de instructie Lukács are de gând să dea o ordinaţiune, prin care va impune şcoalelor poporale să angajeze medici de şcoală, cari să grijească de starea sănătăţii şcolarilor şi arătând primejdiile de cari poate fi atăcată sănătatea scolarilor, să le delăture şi să urmărească cu băgare de samă desvoltarea trupească a şcolarilor şi să cerceteze adeseori pe şcolari ca să se convingă despre sănătatea lor deplină. Toţi scolarii, înnainte de începerea şcoalei trebue cercetaţi de medicul şcoalei şi medicul are dreptul să dispenzeze pe unii şcolari de orele de gimnastică, de cântări şi de lucrul de mână. Medicii şcoalelor poporale vor primi dela fiecare clasă câte 40 cor. onorar pe an.

— **Preşedinte al Franciei,** în locul lui Loubet a fost ales în 17 Ian. n. dl *Fallieres,* fost ministru şi pe urmă preşedinte al senatului.

— **Tinerimea română din Bucovina** se mişcă, începe să facă ceva. Această credinţă ne-o dă protestul bărbătesc al acestei tinerimi contra nizuinţelor date pe faţă ale Rutenilor, de a alătura Bucovina la Galiţia precum şi cele doue societăţi ce le au, acăror menire de căpetenie e *răspândirea învăţăturii în păturile poporului dela sate* prin conferinţe ţinute în timpul vacanţelor. Şi cumcă de fapt se munceşte în această direcţie ne-o spune »Junimea literară« foaie ce ese în Suceava, — în o notiţă din numărul mai proaspet, spunând obiectul conferinţelor numele tinerilor conferenţiari. Salutăm din sufflet aceste porniri sănătoase şi ne-am bucura mult, dacă s'ar îmbrăţoşa de către tinerimea noastră de pretutindeni.

Din Gherla ni-se comunică o veste bună. S'a înfiinţat şi acolo un cor bisericesc pentru biserica cea nouă, care în anul acesta, 1906, are să fie gata. Corul compus din 29 Domnişoare şi 12 Domni este pus sub conducerea d-lui Ladislau Cormoş, care a şi dăruit noului cor partitura liturgiei pentru cor mixt de G. Dima, în preţ de 20 cor.

Pentru a încuragia aceasta pornire bună de viaţă românească în Gherla se face apel la toate inimile generoase să ajutore noul aşezămînt de cultură. Ofertele sunt a se adresa d-lui protopop *Al. Lemenyi*, care este preşedintele corului.

— **Disposiţia omului** nimic nu o conturbă mai iute, decât o durere, un beteşug oare care. Din acest motiv e de o însămnătate cu atât mai mare acea împrejurare, că există în contra acesteia un mijloc de casă cu efect sigur şi grabnic, care e: *balsamul apot. Thierry şi alifia Centifolia.*

CĂRŢI NOUE ŞI REVISTE

— **Răsunet la înaugurarea Muzeului.** Adaus la discursurile prezidentului »Asociaţiunei« Iosif St. Şuluţiu de Cărpiniş, rostite în 19 şi 20 August 1905. 26 pag. şi 2 ilustraţiuni: portretul autorului şi chipul caselor familiei Şuluţiu din Abrud, loc istoric pentru anii 1848—9.

De pe fiecare pagină se citeşte bucuria, ce o simte venerabilul preşedinte al »Asociaţiunei« pentru bunul succes al marilor serbări din vară, bucuria, care »i-a îndulcit« — cum mărturiseşte — restul vieţii. O nouă dovadă despre impresiunea puternică ce a făcut marea manifestaţiune culturală, — nunta sufletelor româneşti«, cum zice »Călindarul dela Cluj« — al cărei echou mai murmură în inimile mari. Eată cât de dulci sunt roadele culturei.

— **»Orizontul«.** Revistă pentru ştiinţă şi literatură. Anul I. Nr. 1. Proprietar, editor şi red. resp. *Vasile E. Moldovan.*

CUPRINSUL: Pagina întîi. — Dr. CASSIU MANIU: Votul universal. — VASILE E. MOLDOVAN: Amănunte despre un proiect de lege în Ungaria. — AUREL CIATO: Cîntec haiducesc. — Vo.—Ni.: Telekino. — Dr. VALER MOLDOVAN: Pressa noastră. — V. E. MOLDOVAN: Prinsonierul polon. — SEVER C. DAN: Noua ortografie şi analfabetismul. — MAXIM GORKI: Satana în voiaj. — Dr. ELIE DĂIANU: Chestiuni sociale. — Dr. VALER MOLDOVAN: Glosse. — V. MUNTEAN: Despre sociologie şi politică. — V. E. M.: Momente. — S. Ç. D.: Boabe. — SIRIUS: Mintea ţăranului. — Răspunsul Red.

— **Revista Bistriţei** a reapărut. Conducerea sufletească a foii o au dnii Dr. Victor Onişor, Dr. Dionisiu Loginu, C. Negruţiu, A. Chiffa, T. A. Bogdan şi M. Sirlincon. Redactor răspunzător e dl George Matheiu. Preţul abonamentului la an e 8 cor. Apare în fiecare Sâmbătă.

— **Marele dicţionar etimologic al limbei române** pe care l'a fost început Haşdeu şi a cărui mai departe lucrare a fost încredinţată dlui Philipide, o să'l sfârşască tinerii profesori universitari dnii Dr. Sextil *Puşcariu* şi Ovid *Densuşanu*, cărora li-s'a făcut această încredinţare din partea Academiei române în vederea frumoaselor dovezi de pricepere ce le-au dat până acum pe câmpul filologiei şi limbei româneşti. (Se zice, că d. Densuşan s'a retras dela aceasta însărcinare de onoare.)

— **Luceafărul**, Numărul proaspet, din 1 Ianuar, se înfăţoşază foarte frumos. Pe copertă se dau nişte ţeseturi ţărăneşti, iar în corpul revistei ni-se dau mai multe icoane din admirabilele zugrăvituri a le pictorului Smigelschi, la catedrala Sibiiului. Partea literară se începe cu'n articlu despre pictura bisericească scris de Dr. E. Miron Cristea şi se continuă cu poesii şi nuvele scrise de D. Zamfirescu, I. A. Basarabescu, Sandu Aldea, M. Sadoveanu, aceşti doi din urmă cei mai de frunte scriitori ai curentului nou în literatură. Recomândăm cu tot sufletul aceasta revistă, ce se ridică la nivelul celor mai bune reviste literare la noi. Cărturarii nostri ar face bine dacă şi-ar mătura de pe masă gozul foilor străine şi şi-ar abona în schimb reviste şi foi româneşti.

Cuvântul **emulsiune**

înseamnă un amestec de unsoare sau de oleiu şi apă. Dacă însă laptele şi smântâna serveşte ca amestecătură atunci avem emulsiunea de unt. După producera lui Scott unsoarea de ficat de peşte de asemenea ofere în forma unei emulsiuni şi devine prin aceasta aşa de uşoară de luat şi de mistuit ca laptele, a cărui putere de vindecare şi de nutrire i-o ridică în măsură mare.

Pentru veritabila *emulsinue a lui Scott* garantează semnul adaus aici, un pescar care duce pe spate o ştiucă mare.

Se capătă în toate farmaciile.

Cu provocare la această foaie, trimiţând înainte 75 fil. în marce postale, serveşte cu sticlă de model

Dr. Budai Emil
»Városi gyógyszertára«
BUDAPEST, IV., Váczi-utcza 34/50.

Preţul sticlei orginale Cor. 2·50.

©BCU Cluj

Fiecare damă 4—6

află la mine câştig lateral preţios cu lucruri de mână, lucrul se dă în ori ce loc! Prospect cu modele gata se trimit pentru 30 fil. (în marce) **Regine Beck.** Viena XX., Brigittenauerlände 28.

Weisz & Comp.

Atelier şi magazin de haine pentru bărbaţi şi copii.

Cluj, Strada Deák Ferencz nr. 9.

Reîntorcêndu-mě din călătoriile pentru cumpărările de toamnă, îmi iau îndrăsneala de a atrage luarea aminte a p. t. public şi părinţi asupra prăvălii şi magazinului nostru bogat, provězut cu haine de bărbaţi şi de copii, fiind în stare de a efectul şi cele mai delicate comande.

Mare magazin de ţěsături engleze şi scoţiene. Magazin mare de haine gata din pregătire proprie, de blănării şi de bunde de oraş şi de călătorie, paltoane sport şi daneze de piele şi alte mărfuri aparţinătoare acestui ram.

O singură târguială de probă poate încredinţa pe ori-cine despre aceea, că firma noastră e cel mai bun şi mai ieftin isvor de cumpărare.

Cu stimă cere părtinirea preţioasă a p. t. public

(82) 10—20 Weisz & Comp.

„THE STANDARD"

fondată în anul 1825.

Efectueşte **asigurări pe viaţă** pe lângă condiţiuni foarte favorabile.

Incasso anual	Avere proprie
Cor.: **34,600.000**	Cor.: **274,000.000**
Dividende solvite	Despăgubiri de viaţă
Cor.: **170,000.000**	Cor.: **570,000.000**

Agentura generală pentru Transilvania:

Cluj. Strada Ferencz-József Nr. 17.

Filiala pentru Ungaria:

Budapesta, Strada Kossuth-Lajos nr. 4 în Palatul Standard. (Casa proprie).

Centrala generală:

Edinburg. (Anglia).

Cruce sau stea duplă

electro-magnetică.

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta. Nu e mijloc secret.

Vindecă şi înviorează pe lângă garanţe.

Deosebită atenţiune e a se da împrejurării, că acest aparat vindecă boale vechi de 20 de ani.

Aparatul acesta vindecă şi foloseşte contra *durerilor de cap şi dinţi, migrene, neuralgie, împedecarea circulaţiunii sângelui, anemie, ameţeli, ţiuituri de ureche, bătaie de inimă, sgârciuri de inimă, asma, auzul greu, sgârciuri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mâni şi la picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influenţa, insomnie, epilepsia, circulaţia neregulată a sângelui* şi multor altor boale, cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. *In cancelaria mea se află atestate incurse din toate părţile lumii, cari preţuesc cu mulţămire invenţiunea mea şi ori-cine poate examina aceste atestate.* Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atenţiunea P. T. public asupra faptului, că *aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul »Volta«* de oare-ce »Ciasul-Volta« atât în Germania cât şi în Austro-Ungaria a fost *oficios oprit* fiind nefolositor, pe când *aparatul meu e în genere cunoscut, apreţiat şi cercetat.* Deja eftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă îndeosebi.

Preţul aparatului mare e 6 cor. folosibil la morburi cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Preţul aparatului mic e 4 cor. folosibil la copii şi femei de constituţie foarte slabă.

Expediţie din centru şi locul de vânzare pentru ţară şi străinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta,

5—52 **V., strada Vadász 42 G. colţul strada Kálmán.**

Institutul indigen de asigurare

Fondat la 1868 **„Transsylvania"** Fondat la 1868

se recomandă pentru încheierea de *Asigurări de foc şi asupra vieţii, de rente, zestre, pe cheltuelile înmormêntării etc.* în toate combinaţiile şi cu tarifele cele mai ieftine.

Valori asigurate: **105 milioane cor.** Despăgubiri prestate: **7 milioane coroane.**

Sfaturi în toate afacerile de asigurare se dau fără nici o cheltuială.

Acuisitori buni se caută în condiţiuni favorabile.

Agentura generală în Cluj, Emketér 16.

Asigurări se pot face la **»Economul«** şi la **Agentura »Transilvaniei«** în Cluj.

Credit personal!

Cu şi fără garanţe pentru oficieri, preoţi, amploiaţi de curte, de stat, pentru amploiaţi privaţi, pentru învěţători, neguţători, meserieşi, aplicaţi comerciali, pentru dame cu drept de pensiune şi pentru privaţi de ori ce categorie pe un limp de $^1/_4$—25 ani, fiind a se replăti sau în rate tunare, sau la fiecare pătrar sau jumătate de an, când capitalul şi camăta deodată se solvesc!

Specialitate: Credit personal în senzul anchetei din Paris-Viena (capitalizarea lefei.)

4%! 4%! 4%! 4%!

Credit real!

dela 300 cor. în sus pe locul I. II şi III. pentru posesori de realităţi, de pământuri, de camete de case provinciale, de vile, de fabrice, de băi de mori, de izvoare minerale şi de alte izvoare, pentru posesori de ocne de peatră şi or ce fel de proprietăţi în mărimea de a 3-a parte a valorii preţuite.

Credite pe zidiri!

Pe zidiri de ori ce fel solvibile în 2—3 rate conform stadiului încare se află zidirea.

Convertirea datoriilor la privaţi şi la bănci.

Escompturi de cambii şi reescompturi şi schimb de accept pentru comercianţi!

Noi pregătim şi financiăm planuri pentru întreprinderi, cari au să se înfiinţeze. Primim apreciări tehnice şi geologice prin oameni de specialitate. Ne ocupăm de transformarea intreprinderilor existente în societăţi pe acţii.

Lucru de tot real! Resolvare repede şi discretă prin institute din ţară şi prin institute anglese-francese de prima clasă.

Referenţe prime! 4—12

Cereţi prospect!

Pentru rěspuns să se alăture marcă postală!

Meller L. Egyed

Budapest, V., Váczi-körut 26.

„Călindarul dela Cluj."

pe 1906.

Despărţământul »Cluj« al *»Asociaţiunii«* a scos în biblioteca sa nr. 3. un călindar admirabil pentru popor.

Costă numai **7 cr.** (14 fil.)!

Cuprinde tot ce au alte călindare bun şi de olos, pe lângă aceea o lectură plăcută de învěţătură. Relevăm:

Plugarii, poesie de O. Goga.
Grivita de M. Sadoveanu.
Sěrbările dela Sibiiu. (descriere poporală)
Sfaturi înaintea legii.
Sfaturi împotriva beţiei. etc.

Călindarul e împodobit cu multe chipuri rumoase şi e netăgăduit

cel mai eftin călindar românesc.

Conducětorii dela sate ar trebui să cumpere cu zecile şi sutele şi să-l lăţească în popor.

Cel ce ştie cetì negreşit să-şi cumpere

Călindarul dela Cluj.

La administraţia „Rěvaşului" se află:

Cartea Durerii, de **E. Bougaud.** Preţul legată eleg. 2 cor. 50 fil. broşurată 1·50.

Ep. P. P. Aron şi D. Novacovici, de **Dr. Bunea.** Preţul 4 c. 50 f. plus 20 fil. porto.

Discursuri, Autonomia bis. de **Dr. Bunea.** Preţul 5 cor. plus 20 fil. porto.

Cărţile Săteanului Român

Schiţe din popor, de George Stoica Preţul 10 fil.

Păcatele noastre, de Petru Suciu. — Preţul 15 fil.

Despre păcatele sătenilor. Căzanie poporală de Ioan Roman. Preţul 20 fil.

La comande să se adaugă şi porto postal.

LUCEAFĂRUL

institut de arte grafice şi editură, Budapesta IV. strada Molnar Nr. 10.

Editează:

»LUCEAFĂRUL«

revistă pentru literatură şi artă, cea mai răspîndită şi îngrijită revistă ilustrată românească. Apare de 2 ori pe lună, avînd de colaboratori cei mai distinşi scriitori români. Directori: A. Ciura, O. Goga, O. C. Tăslăuanu:

Abonament: Ediţia simplă: 1 an 12 cor. 6 luni 6 cor. Ediţia de lux: 1 an 20 cor. 6 luni 10 cor. Pentru preoţi săraci, învăţători şi studenţi: 1 an 7 cor.

»Nuelusa« revistă umoristică şi satirică ilustrată. Apare în mărime de cel puţin 12 pag. ilustrate bogat.

1 an 8 cor. 6 luni 4 cor. Pentru preoţi săraci, învăţători şi studenţi 1 an 6 cor. 6 luni 3 cor.

Volume ed. „Luceafărul"

O. Goga:	Poesii	2 cor.	— fil.
»	» (ed. de lux)	3 »	— »
I. Agârbiceanu:	Dela Ţară	1 »	50 »
I. Ciocîrlan:	Traiul nostru	1 »	50 »
A. Ciura:	Icoane	1 »	20 »
Z. Bîrsan:	Ramuri	2 »	— »
M. Gorâii:	Nuvele	1 »	— »
Révai K.:	Coşbuc Költemènyei	1 »	50 »

— Porto pentru 1 volum 10 fil. —

»Ilustrate« cu motive româneşti, seria de 20 bucăţi 1 c. 20 fil. franco.

»Concepţiunea Mariei« — »Madona Sixtină«, două tablouri artistice, franco, 1 cor.

Scutit prin lege: ori ce imitaţiune şi reproducere oprită.

Necunoaşterea legii nu e scuză.

Judele: Osânditule, d-ta ţi-ai prăpădit banii până la ultimul criţar, pe lucruri de nimica, deşi trebuia să ştii, ca ori şi care, că *numai balsamul şi unsoarea Zentifolie a lui Thierry* singură e un mijloc sigur în toate cazurile precum dovedesc aceasta nenumărate scrisori de mulţămită.

Pîrîtul: Durere m'am lăsat sedus de multe ori şi am folosit mai mult balsamuri falsificate şi *mijloace* nefolositoare, ce mi-s'au recomandat, ceea ce îmi pare rău din toată inima.

Judele: Necunoaşterea legii nu e scuză. Pentruce nu ţi-ai procurat d-ta broşura cu dovezi nenumerăte dela apotheca lui Thierry, ce se dă gratis.

Pîrîtul: Durere n'am ştiut nici asta.

Judele: Sub condiţiunea, că vei procura-o aceasta, de astădată eşti achitat pentru negligenţa de a grijì de sănătatea d-tale şi a celor din casă. Peste tot în viitor să te fereşti de ori ce lucruri falsificate şi să ţii tare numai la balsamul lui Thierry, ca singur mijloc sigur. Legile sanitare poftesc, ca să le ţinem strict şi ori ce călcare a lor se pedepseşte aspru sau prin morb sau prin slăbiciune. Balsamul lui Thierry stă întru ajutorul omenimi bolnăvicioase şi lecuieşte ori ce boală. Şi d-ta nu mai ai de suferit, dacă îl ţii în casă în totdeauna şi-l foloseşti.

Balsamul lui Thierry este un mijloc fără păreche contra *tusei, catarului, durerii de pept, tuberculosei, a înflamaţii de gât, a răguşelii a bronchitei, a durerii de plămâni şi de ficat, contra sgârciurilor de stomac, a colicei, a perturbaţiilor în rânză,* şi mai eles contra *influenţei.* Preţul: 12 sticle mici sau 6 duple sau *una mare cu patent 5 cor. franco.*

Unsoarea *Zentifolia a lui Thierry* este un non plus ultra pentru ori ce rane vechi, inflamaţiuni, boale de piept, orbanţ, copturi, şi umflăturì, buboaie, vătămăturì, beşicăturì şi ori ce boală de piele la prunci.

Această unsoare înmoaie şi depărtează ori ce corp străin, ce a pătruns în trup, ca ţeruse, glăji, ţanduri, nisip etc. fără durere, împiedică înveninarea de sânge şi face superfluă ori ce operaţiune împreunată cu durere.

Preţul la 2 dose francat 3 cor. 60.

Broşura cu miile scrisori de mulţămită se trimite ori şi cărui gratis şi franco.

Se spedează numai pe lângă plătire înainte sau rambursă. Se capătă la apotheca A. Thiery în Pregrada la Rohits-Sauerbrunn. La noi se află la I. Török şi Dr. I. G. L. Egger în Budapesta, L. Vértes în Lugos. 3—26

Tigporafia »Carmen« Petru P. Bariţiu, Cluj — Kolozsvár.

©BCU Cluj